

Instytut Pamięci Narodowej

https://ipn.gov.pl/pl/publikacje/periodyki-ipn/dodatki-historyczne-do/9732,Kolaboranci-Stalina-i-Hitlera.html
09.05.2024, 04:46

Kolaboranci Stalina i Hitlera

PLIKI DO POBRANIA

[Kolaboranci Stalina i Hitlera - „Nasz Dziennik”, 6/2007 \(pdf, 1.47 MB\)](#)

Dodatek historyczny IPN

Nasz Dziennik 6/2007

Kolaboranci Stalina i Hitlera

Plakat propagandowy z okresu wojny Stalina z Hitlerem

W kolejnym cyklu „Naszego Dziennika” prezentujemy dorobek badaczy Instytutu Pamięci Narodowej ukazany w składowym 5 numerze „Zobowiązanie” (20.05.2007), „Zagłada Kresów” (27.07.2007), „Instalowanie systemu komunistycznego” (21.08.2007), „Drogi inteligencji w PRL” (28.08.2007) i „Zwrocie komunistów – pamiętamy” (28.10.2007). Ostatnio w tym celu korzystać z okazji Polski lat 1920-1988 będzie Polska Panshwa Podziemna.

Tędy numer dwukrotnie miałby o wojennej kolaboracji z wrogim. Z jednej strony mamy prowicką postać czepiła doświadczenia intelektualnego w Polsce, z drugiej – popierały współpracę z Niemcami i Niemcami (szarobiałej walki z komunistami) w Europie. Obok propagandowe zły narodził pokazany na heraldyce umiarkowanie Górczy

Polscy pisarze
sowieccy
we Lwowie
Dr Marek Klecel

Już w kilka miesięcy po wybuchu wojny w jej pierwszym okresie Lwów organizuje się grupa pisarzy komunistycznych, w której włączają się w tym czasie i Komunistyczna Partia Polski, skupiając w tym czasie intelektualistów i dziennikarzy. Mówi się o tym, że grupa ta miała służyć jako wzmocnienie, ale w rzeczywistości jej członkowie jako wyprzedzili na polskich Kresach Wschodnich.

Do przyjaciół Moskali

10 listopada 1938 r. pisarze skupieni wokół grupy „Czerwony Sztandar” wzięli oświadczenie „Pisarze polscy wzięli udział w konferencji” w sprawie Kresów do Ukraińców sowieckich pod kierownictwem ZSRS. „Jaki ten – stwierdzenie w oświadczeniu – odnosił się do sytuacji społeczno-politycznej, jak i kulturalnej Ukrainy Zachodniej. Z obłąkami były rany słuchane podziwiane barany, nieawidni narodowocwiciele, kultura zera była Ukrainy Zachodniej na możności rozprawy się w myśli społeczno-kulturalnej narodziła. Pisarze i artyści bez względu na swoją narodowość, mają, grają, śpiewają, podnoszą wielką sztukę społeczną, sztukę sztuki sztuki kulturalnymi i rozrywki (kultura ludowa)”. Oświadczenie to podpisał m.in.: Władysław Broniewski, Jerzy Słonimski, Tadeusz Dojczewski, Stanisław Jerzy Lec, Leon Pasternak, Elżbieta Szemplińska, Aleksander Hleb, Adam Ważyk. To będzie główny ton i program przyszłego Związku Pisarzy Sowieckich Ukrainy pod kierownictwem Władysława Łurjaka.

Przewodniczącym w tym czasie był grupę, mimo niezamierzonych reakcji ze strony władz, którym były poddawane także niekiedy jej członkowie. Nie skłoniło ich do wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej w 1941 roku. Stała się ona odłamkiem władzy komunistycznej wprowadzonej przez Polaków w powojennej Polsce w latach 40. i 50. Okazała się prawdziwą katedrą nowych kół komunistycznych dla Polski, organizacją propagandową i ideologiczną, ośrodkiem sterowania opinią publiczną. Była grupą odpowiedzialną za wprowadzenie totalitarnej doktryny w polskiej kulturze i sztuce tzw. socrealizmu, który dominował od 1945 do 1980 roku. Na czołwie planu, w którym wywołano nowy kształt sowieckiej Polski, napisali się: „Kultura”, a w jego skład wchodził także zwanym (z Łurjaka, Ważyka, Lec, Mieczysława Janina, Józefa Próżniaka, Jan Kłosa, Adolf Buracki, Julian Strykowski, a także Stefan Żółkowski, Adam Schaff, Kazimierz Brandys). Dokończanie na s. 11